

Fee

Fee heeft erg lang moeten wachten op een nieuw, eigen thuis: 1 jaar en 11 maanden om precies te zijn. En waar dat aan heeft gelegen, weten we niet.

WaarderingNog niet gewaardeerd

[Stel een vraag over dit artikel](#)

Fee heeft erg lang moeten wachten op een nieuw, eigen thuis: 1 jaar en 11 maanden om precies te zijn. En waar dat aan heeft gelegen, weten we niet. Fee was geen moeilijke hond, integendeel een erg sociale, vriendelijke en vrolijke jongedame van enkele jaren oud. Wel kende ze het huiselijk leven eigenlijk niet, dus misschien dat dat sommige mensen wat afschrikte? Maar uiteindelijk keerde ook voor haaar het tij... Net toen we in de gelegenheid waren aan dit laatste wat te doen omdat er een gastgezin beschikbaar was dat Fee wel in huis wilde nemen om haar te leren wat het leven als huishond inhield. Net toen ze langzaam zindelijk werd, leerde dat mensen-eten niet voor hongerige greyhounds bestemd was, om even rustig alleen thuis te blijven en hoe gezellig een plekje op de bank na een lange wandeling over de heide was, net toen werden we gebeld door een aardig echtpaar dat aangaf Fee te willen adopteren.

Ze hadden ervaring met windhonden en herplaatsers en na het overlijden van hun herplaats-dobermann waren ze nu weer toe aan een tweede hond in huis. Naast de dobermannreu op leeftijd die ze nu nog hadden, wilden ze toch graag weer een windhond in huis en Fee sprak hen enorm aan. En hoewel wij eigenlijk wat terughoudend waren: Fee was net aan het wennen aan het leven als huishond, was net een beetje gewend aan haar opvangfamilie, moest nog qua gewicht en conditie wat bijkomen, verruilde langzamerhand haar kennelvacht voor een glanzende binnenhondvacht en was in afwachting van een gebitssanering... Kortom eigenlijk was ze niet helemaal "klaar" voor plaatsing, en eerlijk gezegd hadden we ook niet verwacht dat zich er nu op korte termijn mensen voor haar zouden melden, leek dit voor Fee toch wel een uitgesproken goede kans. Het echtpaar leek onze bedenkingen te begrijpen en gaf duidelijk aan geen enkele moeite te hebben met een hond, die nog in een zogenaamd opbouwende fase zat.

Ondanks alles werd er dan ook toch besloten tot een nadere kennismaking op het Kootwijkse zand. En deze verliep van alle kanten voorspoedig. Een jolige Fee besloot haar vrijheid te beproeven en rende en racete dat het een lieve lust was, om vervolgens moe en voldaan terug te komen bij de tweebeinige wandelaars en zich hangend tegen de benen te laten bekroelen door, niet alleen haar opvangmoeder, maar minstens zo vaak door haar toekomstige eigenaren. Het was druk op het zand met paarden en ook het weer zat wat tegen waardoor er na een

klein half uurtje besloten werd om terug te keren naar de auto's. En eigenlijk was toen de beslissing al gemaakt: Fee ging mee naar Duitsland, op weg naar een nieuw leven met een nieuwe familie. Het plan was om de formele zaken traditiegetrouw in de Brinkhorst te regelen en Fee ging, alsof het de gewoonste zaak van de wereld was, mee met haar nieuwe eigenaren en stapte zo hun auto in. Ook in het café ging ze bij haar nieuwe familie liggen. Bij het afscheid keek Fee haar opvangmoeder nog wel wat verbaasd na, maar ons werd verteld dat ze zich al gauw weer aan de voeten van haar nieuwe mensen neervlijde.

Na enkele dagen kwamen de eerste goede berichten via e-mail al binnen; het ging goed met Fee. Ze gedroeg zich voortreffelijk, was aangenaam en rustig gezelschap en was na enkele dagen ook in haar nieuwe huis al helemaal zindelijk. Toen wij na een week weer contact opnamen, Fee's inburgering verliep nog steeds helemaal volgens het boekje, werd er verbaasd gereageerd op onze vraag of Fee mocht blijven: Dat was immers voor haar nieuwe baasjes al klip-en-klaar.

En om haar naam eer aan te doen: ook voor onze Fee eindigt zo het sprookje met “lang en gelukkig” in de vorm van een eigen familie, bestaande uit twee hele, lieve mensen, een gezellig hondenmaatje en een warm thuis omgeven door een prachtig wandel (lees: ren en race)gebied.